

fordi der allerede var hentydet dertil i Betænkningen og ogsaa stillet Ændringsforslag derom; men den Dag blev Tiden saa langt fremrykket, at jeg mente egentlig at gøre klogest i at holde mine Bemærkninger tilbage, og da der ikke var nogen Uenighed i Udvalget om at faa Ændringsforslagene vedtagne, troede jeg ogsaa, det lige saa godt kunde gøres nu ved tredje Behandling. I Forslaget, som det var fremsat, og saaledes som det er vedtaget nu, staar der jo i § 1 b.: „Randers Fjord over for Sønderbro og Gudenaå til Silkeborg Papirfabrik“. Der — ved denne Grænse — standsede Lovforslaget; men den Gang da Udvalget var ovre at se paa de stedlige Forhold, var det ogsaa oppe ved Silkeborg, og der blev man enig om, at det med meget ringe Bekostning vilde være muligt at faa anbragt disse Aaletrapper og Laksetrapper ved Papirfabrikken i Silkeborg, saaledes at det blev muligt for Fiskene at vandre længere op til de store Søer fra Silkeborg paa Strækningen op ad Skanderborg til. Ved denne Opdæmning ved Fabrikken i Silkeborg drives ikke noget Fiskeri, der benytter man Vandkraften alene i industrielt Øjemed. Vi talte med Bestyreren om det, og det lod til, at der fra Fabrikkens Side ikke vilde blive lagt nogen Hindring i Vejen, den eneste Vanskelighed er, at de der som andre Steder se saa nøje paa hver Draabe Vand, som gaar til Spilde, fordi den repræsenterer Kapital for dem; naar der ikke er tilstrækkelig Vandkraft, maa de jo benytte Kul til Dampkraft. Forholdet er jo det, at det er Statens Ejendom, som støder til paa en længere Strækning paa den anden Side af Silkeborg Fabrik, idet Statsskovene begrænse Aaens Udløb. Nu tror jeg nok, at det er saaledes, at det Fiskeri, Staten der ejer, er udlejet til Lystfiskeriforeningen i Silkeborg. Skønt det vistnok er en meget lille Afgift, der svares, er det dog saaledes, at Foreningen har Forpligtelse til ved deres Udklækningsanstalt at sørge for, at Fiskebestanden kan blive forøget, og det mener jeg hører hen under Slutningspunktummet i § 1, som blev tilføjet ved 2den Behandling, og hvorefter „Landbrugsministeren er bemyndiget til ved Bekendtgørelse at fastsætte, at ogsaa Gudenaåens øvre Løb med deri faldende Vandløb helt eller delvis skulle inddrages under denne Lov.“ Naar Landbrugsministeren vilde vise Sagen Opmærksomhed, kunde der udrettes noget til Gavn for de Fiskere, der findes længere oppe ved disse store Søer med de langstrakte Aadrag. Der er for det første

den lange Strækning fra Silkeborg Papirfabrik og op til Ry Mølle forbi Himmelbjærgen. Det er et meget stort Vandareal, der der findes, og saavidt man kan skønne, ere alle naturlige Forhold gunstige for, at en Fiskebestand kunde trives og hjælpe til at forøge Indtægten for de Fiskere, som drive Erhverv der. Men naar vi komme til Ry Mølle, findes der atter en Opdæmning, og der er der Aalefangst med Aalekister, og der bliver det maaske mere vanskeligt at faa anbragt disse Fisketrapper, som de modne Fisk skulle passere for at komme op og lægge Ynglen. Ovenfor den findes saa atter en Mølle, Fuldbro Mølle; der er atter Aalefangst. Saavidt jeg har forstaaet Loven om Ferskvandsfiskeri af 26de Marts 1898, giver den netop Regler for, hvorledes disse Indretninger skulle anlægges og bekostes, og det var med stor Glæde, jeg hørte den ærede Ordfører rette den Opfordring til Ministeren paa en eller anden Maade at sørge for, at det bliver bragt ud i Livet. Thi saafremt det sker, kunne vi vente et meget bedre Fiskeri oppe i de store Søer, der indbefatte mangfoldige Tønder Lands Udstrækning, op ad Skanderborg til. Det er særlig for den Del, der hører til min Valgkreds, jeg har følt mig forpligtet til at tage Ordet for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag. Jeg haaber, at han vil bringe Bestemmelserne i Loven af 98 sammen med Bestemmelserne i denne Lov til en saadan Udførelse, at det ogsaa kan komme til at gavne Fiskebestanden og derved den Befolkning, der ernærer sig ved Fiskeri paa den lange Strækning helt op til Skanderborg Sø.

K. Kristiansen: Det er mange Gange meget vanskeligt, hvor en Aa løber ud i en Fjord, nøjagtig at bestemme, hvor Grænsen skal være mellem Aa og Fjord. Der har derfor ogsaa i Udvalget, der har behandlet nærværende Lovforslag, været meget stærk Meningsforskel om, hvor Grænsen mellem Gudenaå og Randers Fjord skulde være. Men da man i Udvalget er enedes om en Ordning af dette Forhold, og Ministeren har tiltraadt denne Ordning, skal jeg ikke komme ind paa dette Spørgsmaal. Derimod er jeg paa Grund af de af den højtærede Landbrugsminister stillede Ændringsforslag nødt til at omtale det dermed aldeles ligestillede Forhold om Grænsen mellem Allingaa og Grundfjord. I Forslaget, som det blev fremlagt forrige Aar, og ogsaa i indværende Samling, var der ingen Bestemmelse